

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Adunarea eparhială.

ȘEDINȚA III-a

ținută în 30 Maiu 1932 orele 11 a. m.

Președinte. Prea Sfinția Sa Episcopul diecezan
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notar: **Dr. Iosif Ieremia**

16. Protocolul ședinței a II-a, nefiind terminat, verificarea lui să amână.

17. Comisiunea verificatoare prin raportorul său Sabin Evuțian, referență asupra alegerii deputaților mireni din cercurile I Valeaboului, XVI Caransebeș și V Coșava.

Referitor la contestația de ordin general, întemeiată pe motivul că Dr. Cornel Cornean, nu poate fi reprezentant mirean în Adunarea eparhială, comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Chestiunea aceasta se găsește în fața autorității lucrului judecat de Adunarea eparhială din perioada trecută, pe baza unei deciziuni a Sfântului Sinod, în consecință, consideră contestația aceasta ca fiind fără obiect.

În ce privește cele trei contestații parțiale, comisiunea propune iar

Adunarea respinge contestațiile și verifică alegerea membrilor mireni din următoarele cercuri: I Valeaboului, Dr. Cornel Cornean și Dr. Virgil Budințean XVI Caransebeș; Dr. Cornel Cornean și Aurel Moaca, V Coșava Dr. Cornel Cornean și Simion Ionaș.

18. În continuare, comisiunea de verificare raportează prin referentul său Dr. Cornel Cornean, asupra alegerilor mirenești din cercul II Logoș, IV Făget, VII Jebel și asupra alegerilor preoțești din cercul XI Răcăjdia și VII Jebel. Comisiunea de verificare cercetând contestațiile anexate la dosarul fiștecăruia cerc electoral, găsind contestațiile neîntemeiate, propune iar

Adunarea eparhială validează alegerile mirenești din cercul II Logoș, IV Făget, VII Jebel și cele preoțești din Cercul XI Răcăjdia și VII Jebel, declarând de aleși în cercul II Logoș pe Dr. Alexandru Birescu și Dr. Constantin Murariu, cercul IV Făget pe Dr. Titu Popoviciu și Ioan Marila, în cercul VII Jebel,

pe Dr. Vasile Loichița și Petre Savi. În cercul XI preoțesc Răcăjdia pe Romul G. Ancușa și în cercul VII Jebel pe Dr. Dimitrie Cioloca.

19. Deputatul Dr. Cornel Cornean, fiind ales în cercurile I Valeaboului XVI Caransebeș și V Coșava, optând pentru cercul XVI Caransebeș

Se de-lară de vacant un mandat din cercul I Valeaboului și un mandat din cercul V Coșava, urmând a se face alegeri noi la data fixată de Consiliul eparhial.

20. Raportorul Comisiunii financiare, deputatul eparhial Virgil Musta, referență asupra raportului general al Consiliului eparhial secția economică pe anul 1931.

Raportul fiind tipărit și distribuit deputaților eparhiali, se consideră cetit.

Comisiunea examinându-l propune, iar Adunarea decide:

Raportul general al Consiliului eparhial secția economică pe anul 1931, se ia la cunoștință și se alătură la procesul verbal sub litera C.

21. Acelaș raportor, prezintă raportul Consiliului eparhial, prin care se înaintează socoțile fondurilor și fundațiunilor pe anul 1931.

Raportul fiind tipărit și distribuit deputaților eparhiali, comisiunea l-a examinat și propune, iar adunarea eparhială decide:

Raportul se ia la cunoștință și se alătură la protocol sub litera C pe lângă următoarele observări: manipularea fondurilor fiind făcută în cadrele timpurilor grele, consiliul eparhial s'a străduit, să facă toate economiile posibile, făcând cheltueli mai puține decât s'a prevăzut și sporind veniturile dela fondul general față de cel preliminar, fapt ce ne obligă a exprima mulțumiri și recunoștință față de organele, cari le-au administrat.

Deficitul de 4650 lei la fondul „Balla” este justificat prin faptul, că hârtiile — efecte de stat — din împrumutul de război au fost trecute la dubioase.

22. Acelaș raportor, prezintă raportul Consiliului eparhial, prin care se înaintează proiectul de buget al eparhiei pe anul 1933.

Proiectul de buget al eparhiei pe anul 1933, se ia la cunoștință aprobătoare și se alătură la procesul verbal sub litera C.

23. Acelaș raportor prezintă raportul comisiei financiare, referitor la încasarea competențelor diecezane pe anul 1931. Comisiunea a examinat tabloul alăturat al protopopiatelor cu încasările făcute și constatând, că nu este nici o restanță propune, iar

Adunarea exprimă mulțumiri organelor în drept pentru încasările făcute.

14. Acelaș raportor prezintă raportul referitor la situația donațiilor mai însemnate în cursul anului 1931.

Comisiunea examinând raportul Consiliului eparhial, exprimă mulțumiri profunde donatorilor, cari și în vremurile acestea grele se mai gândesc la fapte nobile, în consecință comisiunea propune, iar

Adunarea eparhială primește raportul, care se anexază sub litera F.

25. Acelaș raportor referențe asupra raportului Consiliului eparhial, cu care se înaintează bilanțul și contul profit și pierdere al fabricii de lumini pe anul 1931.

Se aprobă.

26. Acelaș raportor referențe asupra propunerii consiliului eparhial, referitoare la reducerea provizorie a pensiilor și ajutoarelor cu 20%.

După ce iau cuvântul deputații: Dr. Mihai Grosșan, Sabin Evuțian, Dr. Petru Cornean, Dr. Constantin Murariu, Vasile Paica, Dr. Cornel Cornean, Dr. Titu Popoviciu, Pătrichie Rămneanțu, Petru Savi și Ioan Geția.

Adunarea eparhială hotărăște reducerea pensiilor cu 20% dela data de 1 Iulie 1932.

Fiind timpul înaintat, ședința se ridică la ora 1 și jumătate anunțându-se ședința pentru azi la ora 6 p. m.

Președinte:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Notar:

Dr. Iosif Ieremia

de a se perfecționa, încovoiindu-și și oasele pe câte o rudă de fier.

Era însă — cum zisăi — cu o înfațișare atât de modestă, aș putea zice cu o înfațișare de duzină, încât nimeni nu-i da vre-o atențiune în conglomeratul acela de oameni, veniți din diferite țări, ca să-și caute de sănătate. Printre acești pacienți de origine ruși, austriaci, cehi, elsaciani, danezi, unguri, americani și cei vre-o câțiva români, dispărea omul nostru aproape cu totul.

Întâlnind odată întâmplător în fața locului de gimnastică pe un pastor protestant din Praga, cu care legasem prietenie, îl întreb:

„Cine-i domnul acela, care e atât de punctual în toate?”

„Nu-l cunoști?” mă întrebă iarăș el mirat.

„Nu“.

„E un înalt funcționar de stat din Prusia, care a venit dela Berlin, ca să-și refacă nervii zdruncinați de surmenaj intelectual.“

„Acest înalt funcționar de stat, care știe să se disciplineze pe sine, și-a câștigat dreptul a reglementa purtarea acelor, cari stau sub sfera sa de disciplină“ — mi-a fost reflexiunea.

A. Moaca.

Disciplina.

La vară, se împlinesc 17 ani de — atunci. Eram bolnav în sanatoriul „Lahmann“ de lângă Drezda. Medicul îmi ordonase băi de aer împletite cu gimnastică svedeză. Locul de întâlnire a celor în aceeași osândă, era o pădurice bineîngrijită, încărcată de aer cu ozon.

Gimnastica nu o executam cum ne tăia capul, ci sub strașnica comandă a unui fost „strajameșter“, figură tipică de pe vremuri.

Prezentându-ne la ora fixată în poiana designată pentru gimnastică, ne postam în rânduri de câte patru, la o distanță oarecare, ca să ne putem mișca liberi în toate părțile. Și apoi la un semn dat, porneam la lucru, pe care îl făceam la comandă până ce se iveau sudorile pe frunte.

La marginea din stânga a rândului al treilea, îmi bătuse la ochi un suferind, destul de neînsemnat la înfațișare, dar cu atât mai punctual în executarea mișcărilor, pe care comandantul nostru ni-le arăta în prealabil.

Câte odată îl vedeam, că și după ce se termina cursul zilnic de gimnastică, se mai opintea în apropierea vre-unui tufiș în scop

La trecutul diecezei Caransebeșului.

De: **Dr. Ștefan Pop**

(Continuare)

Altcum și până vom reveni asupra seriei vechi a episcopilor din: Caransebeș-Vârșeț și Timișoara, (Lipova, Arad, Becicherec și Jenopolea) anticipăm deocamdată aici și acum numai atât, că nu putem admite două persoane diverze! Nicolae Dimitrovici dela Timișoara, e unul și acelaș obraz ierarhicesc cu Nicolae Dimitrievici dela Caransebeș-Vârșeț! Până azi nimenea nu i-a deosebit, dar nimenea nu i-a nici identificat; recte nu s-a ocupat și cu latura aceasta a chestiunii!

Modesta noastră părere⁸¹⁾, că aici despoimena față arhierescă Nicolae Dimitrievici, a ahipăstorit la început la noi în Caransebeș-Vârșeț în 1726-7 și de aici a avansat la Timișoara în 1726, unde a slujit până prin 1745; după Tincu Velia⁸²⁾ și Dr. Popovici și ca mitropolit și ca episcop al Lipovei.

Mai ținem aici și acum, a fi locul și tim-

81) Dr. Popovici Ist. Rom. Băn. o. c. 323 (322) cu notele 7 și 8 după Baroti o. c. F. VI 235 și F. II 147, nu mi-a ajuns în mână.

82) o. c. 113; (114; 117; 118 cu nota; 119) 120-123.

pul cel mai propriu, că în tip de postscript și postum, să pointăm, cu tot aplombul, cumeă acest Nicolae Dimitrievici, care e numit de istoricul Dobrescu „episcop sârbesc“, și de noi *al nîci unei eparhii*, „nullius dieceseos“, și carele de repetate ori văzurăm cum ar exclude pe un Moise Petrovici episcop la Caransebeș pe la 1727, ca mandator al tizului său mitropolit de Beograd-Carloviț la actul instalării la Râmnicul Vâlcei, din Valahia Imperială, a nou ipoprifiatului *episcop nearhieru*⁸³⁾ Ștefan dela Govora; zic acest Nicolae Dimitrievici, e socotit de acelaș istoric Nicolae Dobrescu, ca episcop de Timișoara, acum preste vr'o 20 luni, în Decembre 1728; când adevă întronizază la Râmnic pe Inochentie de Tismana ca succesor lui Ștefan Sovoranul⁸⁴⁾ zice-se adăpat cu otravă „de niște oameni fără frica lui Dumnezeu; și anume, „din jețul în care au șezut în biserică“⁸⁵⁾.

Acuma deci din faptul, că Nicolae Dimitrievici episcopul Timișorii introduce în 1728 la Râmnic pe Inochentie, *din mandat direct* al mitropolitului Moisa Petrovici din Beograd-Carloviț, nu putem trage o concluziune ca aceea, că acest Nicolae Dimitrievici, episcop de Caransebeș-Vârșeț, să nu poată figura în 1727 la introducerea lui Ștefan de episcop la Râmnic, ca mandatar al mitropolitului și ca subdelegat al episcopului de Caransebeș, care dealtmintrelea fusese în primul rând delegat spre acest scop de stăpânul tuturor din Belgrad-Carloviț!

7. În altă opera a sa, publicată cu patru ani mai târziu ca Uniunea, Dr. Popovici, pune la Timișoara de episcop între 1726-1745, tot pe menționatul Nicolae Dimitrievici. Adevă și acum menține cele din Uniune. Ci, privitor de Caransebeș-Vârșeț, se pronunță altfel ca mai nainte. Dar și de data aceasta e șovăitor. După Spiridon Știbița nu mai așază pe Nicolae Dimitrievici, ci scrie: (că lui Știbița) „acestuia i-ar fi urmat Ioan Popovici“⁸⁶⁾.

Cine e acest **Ioan Popovici**, nu pot afla. Autorul Dr. Popovici, nu se provoacă la izvoare pentru acest episcop *necunoscut pînă azi, la toți scriitorii despre Banat*.

Tot așa nu putem ști cine e episcopul **Maxim Popovici**, care la 19 Iulie 1726 dăruiește bisericii sfântului Nicolae (cea mică) din Logoju, un antimis⁸⁷⁾.

Nu se poate presupune, că Ioan e unul și acelaș cu Maxim!

Nici că Maxim *Popovici* ar fi Maxim *Nestorovici*. Nu se greșește în acte publice cu numele celor cari le liberează! Apoi antimisul e din 19 Iulie 1726, pe când Maxim Nestorovici ajunge la toiagul arhipastoral numai la anul Domnului 1728. Și între Spiridon Știbița și între Maxim Nestorovici, adevă în restimpul de 33 ani 1695-1728 sunt amintiți cu episcopi ai eparhiei Caransebeș-Vârșeț, 5 înși: Gherasim, Ioan Popovici, Nicolae Dimitrievici, Moisa Stanoevici și despomenitul Moisa Petrovici⁸⁸⁾.

„Doina“ în Caransebeș.

Inchinare

(Sfârșitul discursului Dlui prof. I. St. Paulian).

La „Concordia“, toată inteligența și nația, în jurul tribunului Coriolan Brediceanu, ne primește cu cele mai simțite și frățești urale.

Cuvântul de bună sosire, ni-l adresează tânărul avocat și corist Dr. Cornel Jurca. N. se oferă o mică gustare, apoi suntem încartierajii

Micii elevi ai liceului „Traian“ — cari erau destul de numeroși, — au fost luați de marele român Brediceanu și găsduiți în salonul casei sale, unde așternuse saltele și perini, transformându-l într'un adevărat dormitor de internat. În mijlocul lor a dormit și Tribunalul. Tot timpul i-a mângăiat și le-a istorisit — cum numai el știa istorisi — fel de fel de povești, presărate de atâtea snoave, că și astăzi ei le păstrează ca pe cele mai prețioase amintiri.

Seara a avut loc în sala Teatrului, concertul. Era tixit de atâtea lume, că mulți n'au mai putut obține locuri. Elevilor români din liceu nu li s'a dat voe să participe la acest concert. Dar, Românul — din firea lui inventiv — nu s'a dat bătut: „Neam îmbrăcat cu toții ca țărani și cu căciulile în cap, tot am străbătut în Teatru și v'am auzit“ — îmi povestea mai târziu, Prea On. Consilier eparhial pâr. protopresbiter *Romul G. Ancușa*, unul din foștii elevi.

83) Așezare de drept canonic catolic, de a introduce pe beneficiar înainte de hirotonisire, ori chiar și fără ea!

84) Dobrescu o. c. 78 cu nota 3; 308 (307-309).

85) *Știnghe* o. c. 85. *Idem* Doc. 1 140 Dobrescu o. c. 70.

86) Dr. Popovici *Ist. Rom. Bănățeni* o. c. 307 (322-323).

87) Petru Olde, în „Analele Banatului“ Timișoara, 1931 (an IV) pg. 127. Nu spune, că s'ar afla antimisul din vorbă, ci că se pomenește despre el în o *însemnare* făcută de preoții Logojuului. Dl Olde crede, că antimisul e dela episcopul Maxim

Nestorovici, deoarece un episcop Maxim *Popovici* nu a avut eparhia Caransebeș-Vârșeț. Antimisul e dăruit probabil pentru că în 19 Iulie 1726 a fost sfințită din nou biserica la Sf. Ilie; după- ce în 19 Iunie acelaș an fu restaurată de prefectul Ioan Ratz de Mehadia, îngropat în acea biserică.

88) Nu se poate nici proba nici nega după condiția științii de azi, că unii din ei ar fi fost numai ai Caransebeșului, ori că numai ai Vârșețului!

* Ultimul cor „Marșul Dorobanților“ s'a cântat de „Reuniunea Română“ și „Doina“ dirijat de Vidu.

A doua zi, unii am mers la Coștei, unde era rugă. Ne primește vestitul cor din Chizătău, condus de iscusitul dirijor părintele Șepețeanu, care ne-a executat în mod măestru câteva coruri, pentru care l-am felicitat cu multă afecțiune, pentru că o merita.

Seara, are loc în sala „Regele Ungariei“, — azi „Dacia“, — serata, la care am conferențiat vorbind despre: „*Doine, hore și balade*“. Iau parte pe lângă cântăreții „Doinei“, printre care s'a distins D-ra Profesoară Brada, o admirabilă soprană — și Reuniunea lui Vidu. Un aranjament ingenios născocit de logojeni, a impresionat mult pe asistenți. La mijloc: o catedră, în fața căreia era un mic harmoniu designat pentru acompaniament. În jurul catedrei, în formă de semicerc era postată orchestra „Doinei“, compusă din 24 elevi de liceu, o *cunună de tineri cu ochi de vultur și uniformă studențească*. La dreapta orchestrei, corul „Doinei“, la stânga, corul lui Vidu. Nu mie îmi este dat să vă descriu starea sufletească în care ne găseam cu toții și care a culminat când dulcele cântăreț, Doctorul Florescu, apare înconjurat de două fecioare: Domnișoarele Iorga și Gurgut, cari purtau o lentă pe care era brodată cu fire de aur, într'o parte „*Doinei*“ 22 Aprilie 1902 — *Logojenii*“ iar pe a doua parte „*Lucrat de D-rele Ecaterina B. Iorga și Eugenia Gurgut*“.

Înmânându-mi-se această lentă, Doctorul Florescu, care era și primarul Logojului, rostește următoarea cuvântare:

„Sub impresia prea frumoasei conferințe și încă în urechi ecoul melodioaselor cântări, din ochi, de pe fețele, din entuziasmul tuturor, văd întărit adevărul, că menirea artei e să trimită lumină în adâncul inimei omenești.

Domnule Director, stimaților membrii ai „Doinei“, Voi pioneri ai artei, Voi propagatori ai armoniei! Luminata-ți cu lumina luminei Voastre inimile și încălzita-ți sângele nostru. Cântarea este mângăierea celor ce pățimesc și însuflețirea celor cu suflet curat. Încântați de cântarea Voastră, un simț ne săgeată inimile noastre ale tuturor! Un cuget scânteiază prin creerii noștri ai tuturor! Un dor bate neastâmpărat în piepturile noastre ale tuturor, a tuturor cântăreților! E simțul iubirii de artă, e cugetul de a lega vecinică prietenie cu Voi și cu toți apostolii ca Voi, ai culturii. E dorul de a duce la isbândă eluțările civilizațiunii. E speranța, că conlucrând în armonie cu voi și cu toți

iubitorii de progres, viața ni se va face mai plăcută și fericită. Poate sta cineva în calea culturii și luminei? Nu! Nemuritorul Bolintineanu le striga: „*Orb este cel ce caută să oprească lumina în cursul ei regulat.*“

Înainte cu Dumnezeu, fraților cântăreți! Înainte pe calea croită de Dl Director al Dvs.

Laudă și mărire ție Domnule Director! Laudă și mărire tuturor membrilor reuniunii Dvs.

Cu față serbăm ziua aceasta, ca zi de triumf. Înălțați și mândri, vă închinăm în acest moment solemn, această panglică pentru falnicul steag al iubitei „Doinei“. Purtați-o în semn de aducere aminte la frumoasele zile de 5 și 6 Maiu 1902. Priviți-o ca fructul acelei semințe de stimă, mulțumită și recunoștință, care voi a-ți sădit-o în inimile noastre, prin neasemănata primire a Reuniunii noastre în Turnu-Severin. Lăsați-o să fâlfae ca semn de isbândă pe steagul „Doinei“. Și de câte ori priviți la ea, reamintiți-vă bucuria și fericirea zilei de azi. De câte ori o vedeți, gândiți-vă la noi, la colegii Voștri, ca și Tatăl Ceresc să gândească la Voi, să Vă scutească, păzească, ca să ajungeți veseli și sănătoși la căminele Voastre. Întru mulți ani“. („Drapelul“ Nr. 50 1902, Maiu 8). O mai puternică emoțiune n'am văzut să cuprindă așa de spontan întreaga asistență.

După răspunsul meu de mulțumire, Vidu cu ochii scâlțați în lacrimi, mă ia în brațe ca pe un copil și mă strânge cu putere la pieptul cald de bun frate. Plângeam cu toții și ceace mi se păru mai curios, e, că văzui în însăși ochii fișpanului și ai frunțașilor maghiari și germani, strălucind lacrimi. Era o apoteoză maiestuoasă a sufletelor, care își uitase ori ce asperități.

De așa clipe ne-au învrednicit înaintașii Dvs acum 30 de ani.

Venirea Reuniunii lui Vidu la noi în 1899, și a noastră în 1902, ne-a unit sufletele pentru totdeauna, sfărâmând totul și pregătind zilele de biruință.

Vizita corului Caransebeșean la Turnu Severin în toamna anului 1902, Președinte fiind înv. N. Velcu și cea din vara anului 1919 sub președinția Domnului Dr. Cornel Corneanu, la care a luat parte și Înalt Prea sfințitul nostru Patriarh Dr. Miron Cristea pe atunci Episcop al Diecezei Caransebeșului, participarea intelectualilor bănățeni la șezătorile „Doinei“, conferințele ținute la aceste șezători de către plămăditorul istoriei politice a lui Matei Vodă Basarab și a lui Mihai Viteazul: Dr. Ioan Sârbu, a neobositului publicist Dr. V. Branișce, aducerea copilelor Dvs. la institu-

tele culturale din Turnu-Severin, participarea noastră la toate manifestările Dvs, concertele ce am dat în Caransebeș și Hațeg în 1914, la Orșova, Băile Herculane, Mehadia, Iablanița, Topleț, Domașnea, Teregova, Mehadica, Rusca, Oravița, Bârzasca, Moldova Nouă și în alte localități, ne dau dreptul a zice: „*Cu noi a fost Dumnezeu*“.

Ne închinăm minunilor Lui și sfintei amintiri a scumpilor noștri răposați.

Atât cât viața va fi în noi, vom ști să cinstim neștirbită pomenirea lor. Salutăm cu drag și recunoștință pe fruntașii de astăzi, cari ne primesc cu aceeași dragoste ca și înaintașii lor.

Dragi tineri! Nu uitați tradiția lăsată moștenire părinților voștri de tribunul Brediceanu și fermecătorul compozitor Vidu. Tăria unui neam stă în buna înțelegere și dragoste a tuturor ce sunt de un neam și de o lege, căci zice poetul:

„Unde's mulți puterea crește
Și dușmanul nu sporește“.

și de se va găsi — vre-odată — vre-unul, care să caute *mântuirea* în alte țări, aduceți-i aminte blestemul lui Eminescu:

„Cine a îndrăgit străinii
Mâncaiar inima câinii,
Mâncaiar casa pustia
Și neamul nemernicia“.

Scumpi și buni frați! Sus inimile! Să iubim unul pre altul, ca într'un gând să mărturisim!

Din apucăturile conducătorilor bapțiști.

de: **Dimitrie Blidariu**
candidat de preot.

... Continuăm cu demascarea acelor, cari numai *din iubire nesățioasă de argint*, au atras în cursă, pe cei ușor influențabili.

Pentru a-i arăta lumii, — *după cum îmi spune acel care acum i-a părăsit* — s'ar putea scrie despre dânșii, broșuri întregi, căci acești lupi răpitori îmbrăcați în piei de oi, *zi de zi, născocesc fel de fel de mijloace*, determinând pe aceia cari le-au căzut în mâni, *ca să fie cât mai darnici*.

Criza financiară, care stăpânește o lume întreagă, nu dă posibilitatea nici măcar oamenilor cu situație materială mai bună, să trăiască în condițiunile din alte vremi.

Toți fac economii bănești, dar condu-

cătorii bapțiști, *cari se numesc urmașii lui Christos pe pământ*, oameni cari odinioară, trăiau în neagră mizerie, *azi, sunt îmbrăcați de bani*. Și, cum n'ar fi, căci fiecare membru al comunității baptiste, este obligat să contribuie cu o *anumită sumă* la sporirea fondurilor, cari sunt multe la număr, și despre a căror administrare nimeni nu-și dă socoteală.

Dar, azi, cuvintele lor, nu mai au răsunet în masele poporului, azi poporul nostru nu le mai dă crezare, îi alungă și-i ia în râs, căci s'au convins cine sunt acești *conducători*.

... *Iată ce ne mai spune și despre celelalte fonduri*, cel care s'a convins de mârșavele apucături, de exploatare, ale acelor, cari fac pe apostolii.

În „Foaia Diecezană“ N-rul 21 din 22 Maiu 1932, subsemnatul, am dat pe scurt lămuriri *despre cele 3 fonduri și despre felul cum procedează conducătorii bapțiști la jupuirea sărmanelor victime*, ce le-au căzut în cursă.

De data aceasta voiesc a da lămurire *despre celelalte 3 fonduri*.

4. **La fondul uniunii tineretului**, se procedează după cum urmează:

Serbarea uniunii tineretului se ține după masă în fiecare Duminică și iau parte toți tinerii și bătrânii *ca primitori și ascultători*. Iar în *ceiace privește programul serbării*, iau parte numai tinerii cu *poezii și cântări*, iar la terminarea serbării *se umblă cu tasul* la toți cei prezenți, *apoi se ia notă despre banii încurși și se trimit casierului cercul*, care pentru cercul Logoj este *Ioan Nemeș din Sacul*, iar casierul îi duce la picioarele apostolilor mincinoși: *Drăgălă și Imbrea din Logoj*.

5. **Fondul uniunii femeilor**. În uniunea femeilor sunt scrise femeile baptiste și capătă instrucțiuni *cum trebuie să contribuie toate la sporirea fondului lor*, arătându-le texte din sf. Scriptură, cum făceau femeile ce erau cu Domnul Iisus Christos (Luca, c. 8. v. 1—3). Să nu știe stânga ce face dreapta, *să ajute cât pot, pe frații lucrători, căci ajută pe Domnul și-și vor strânge comori în cer*.

Femeile trebuie să facă cum știu, dar să facă rost de bani, să pună pânză, să facă tot felul de haine și să le vindă, iar banii trebuie depuși la picioarele apostolilor mincinoși, ca ei să domnească cu familiile lor la oraș, iar sărmanii dela sate să umble goi și desculți și pe brumă și de multe ori și pe zăpadă. În unele comune, au cumpărat sărmanele femeii, și pământ, vara pun bucate, lucră cum pot, toamna vând bucatele **și duc**

bani la casierie pentru beții botezători, ca să-i îndoape bine, ca apoi ei să le blămeze că totuși sunt oi cam rele de lapte: „că la unii nu este curățenie în casă, că i-a mâncat stelnițele (ploșnițele), când au dormit la frați, că zac în cârtog ca porcii, că unii le-au dat de mâncat zamă scrobită ca la porci și altele“.

Să spună pocăiții din cercul Logojului, nu s'a vorbit astfel din partea lucrătorilor din cercul Logoj, în mai multe rânduri și în mai multe adunări? Dacă tăgăduesc, atunci nu sunt copiii lui Dumnezeu și adevărul nu este în ei. Eu le pot dovedi, unde au vorbit și de cine au vorbit astfel.

6. Fondul de cotizație. La fondul de cotizație plătește fiecare membru baptist o taxă anuală de 20—30 Lei, după cum se hotărăște de către adunarea generală, ce o convoacă comitetul uniunii bisericilor baptiste din Arad și acești bani încasați se trimit prin botezători, comitetului uniunii, din Arad.

Din raportul statistic al comunității bisericilor baptiste reiese că în țara noastră românească sunt 40 de mii de pocăiți bapțiști botezați afară de copii, și alte persoane cari îi cercetează, nebotezați.

Dacă am calcula că fiecare membru a contribuit numai cu câte un leu, nainte de masă la școala duminicală și cu un leu, după masă la uniunea tineretului, face suma de 80 mii Lei, unde mai punem apoi și cam 5 Lei de membru la misiune, pentru că așa se încasează la sate, unde cunosc, că am purtat și eu registru cu cei din Jdioara, acei 5 Lei, fac suma de 200 mii Lei. În total ar fi suma fabuloasă de 280 mii Lei într'o singură zi de Duminecă.

Apoi unde vom ieși cu socoteala, dacă ni s'ar da un raport adevărat și despre celelalte fonduri, despre care nu-și dă seama nimeni.

Dar să știe, că cei dela comitetul uniunii nu știu despre toate sumele acestea, pentru că aceste sume merg la botezători și numai ce voiesc botezătorii trimit la uniune.

Am scris aceste lămuriri, pentru că să pot da o oglindă clară, celor ce au crezut că botezătorii bapțiști sunt niște sfinți, ca să știe că în momentul când nimeni nu le-ar mai da bani, nici ei n'ar mai fi botezători, și Dumnezeu știe, în ce fel de anticriști, s'ar schimba, numai să capete bani.

De altcum și până acum, le-a mai săcat izvorul de când am început a-i arăta lumii cine sunt. Ca dovadă, este și cazul dela Căvâran de Duminecă 22 Maiu, unde plecaseră iară o haită de pocăiți, să facă o țără (puțină) evanghe-

lizare, de a mai prinde în mreajă vreun pește, dar căvărăntenii nu baș știu la glumă, și i-au primit cum pocăiții nu s'au așteptat, că *cică iar fi poftit să plece din Căvâran, satul lor având preot și biserică, și apoi ca să le facă vânt să plece mai iute, au luat în mâni niște ciomege, cu cari au vrut să-i peptene puțin, ca să-i învețe a sta la casele lor și a nu prosti lumea.* Dar, văzând sfinții că nu e glumă, au luat-o la fugă, care pe unde au putut, că vezi, *fuga e rușinoasă, dar e sănătoasă.* Și, de aceste primiri, se vor mai întâmpla, pentru că, dacă ești recunoscut de stat ca baptist, nu înseamnă a umbla din sat în sat, a înșela pe cei lesne crezători, ca apoi la urmă să trăiască sfinții Drăgilă și Imbrea de pe spinarea sârmanilor săraci.

Jdioara la 24 Maiu 1932.

Nicolae Iacobescu
fost 5 ani baptist“.

AVIZ.

Se aduce la cunoștință Onor. preoțimi parohiale și tuturor acelorora, cari vor avea de rezolvat ceva la „Cassa Diecezană“, că începând cu ziua de 12 l. c., orele oficioase vor fi 10—12 a. m.

Ș T I R I

Locale.

Miercuri 8 Iunie a. c., s'au împlinit doi ani dela proclamarea de rege al României a M. S. Regelui Carol al II-lea. Această mare zi pentru neamul românesc, a fost sărbătorită în orașul nostru cu deosebită solemnitate, de față fiind comandantul armatei din Loc, cu întreg corpul ofițeresc, și cu reprezentanții tuturor autorităților civile. Doxologia a fost oficiată în catedrala noastră de Prea Onor. protopresbiteri: Andrei Ghidiu, Romul G. Ancușă, preoții: Teodor Șandru, Petru Bancea și diaconul episcopesc Teodor Roșca. Responsoriile le-a dat „Corul Catedral“ de sub conducerea d-lui prof. Constantin Vladu.

După terminarea Doxologiei Prea Sfințitul nostru Episcop, în cuvinte adânc simțite, pline de cald patriotism, a evidențiat dragostea și grija carea a condus și conduce pe Majestatea Sa Regele Carol II., față de poporul Său, față de scumpa Lui Românie în carea s'a născut.

Înainte catedralei, a vorbit soldaților, cu însuflețirea ce-l caracterizează, despre datoria lor față de tron și țară, comandantul garnizoanei D-l colonel Corneli Savu; urmând apoi defilarea, la locul obicinuit, dinaintea pieții „Unirei“!

Academia noastră teologică, a comemorat evenimentul urcării pe tron a M. S. Regelui Carol al II-lea, printr'un program foarte potrivit.

În prezența Prea Sfințitului nostru Episcop și a corpului profesoral, după entuziasta alocuțiune a p. prof. *Ioan David*, care a vorbit despre importanța zilei de 8 Iunie 1930 în istoria neamului nostru, corul teologilor sub conducerea teologului *Ioan Spăriosu*, a executat imnul regal, și mai multe puncte corale patriotice.

Serbarea a încheiat-o P. S. nostru Episcop, printr'o edificatoare cuvântare. Vorbind teologilor de nobila, dar nu ușoara lor chemare de mâine, ca viitori slujitori ai bisericii noastre străbune, le-a pus la suflet obligațiunile ce vor avea atât față de Împăratul împăraților, Mântuitorul nostru Iisus Christos, cât și față de iubitul nostru Rege M. S. Carol II.

Joi 9 Iunie a. c., la „*Înălțarea Domnului*“ „*Ziua Eroilor*“, căzuți pe câmpul datoriei pentru întregirea neamului, s'a serbat cu obicinuita solemnitate. După terminarea serviciului dumnezeesc, oficiat în piața „Unirei“, de către părintele protopresb. *Andrieu Ghidiu*, asistat de preoții din loc, înaintea armatei și a reprezentanților autorităților civile, cât și a unui numeros public, s'a format un lung cortegiu, care s'a îndreptat spre Cimitirul eroilor. Aci, după oficierea parastasului a vorbit p. *Teodor Șandru* confesorul garnizoanei, D-l prof. *Constantin Rudneanu* și d-l colonel *Florin Petrescu*, despre supremul sacrificiu pe care l-au adus eroii căzuți pe câmpul de luptă pentru întregirea neamului. A urmat apoi defilarea, ce s'a făcut înaintea pieței „Unirei“. Remarcăm aportul adus de „*Corul Catedral*“ la ridicarea solemnității, în care s'a desfășurat marea sărbătoare națională închinată memoriei eroilor neamului.

Pentru locu de închinare „Piatra Scrisă“, de lângă comuna Armeniș a dăruit o îngrijitoare a compartimentelor trenului rapid, din modestul ei câștig, suma de 25 Lei. Dania aceasta, izvorâtă din inimă curată, va fi bine primită înaintea lui Dumnezeu.

Criza de guvern a fost soluționată săptămâna trecută. D-l *Nicolae Titulescu* nereușind — din cauza refuzului unor partide politice, — să formeze un guvern de largă concentrare națională, și-a depus mandatul. M. S. Regele, în aceeași zi a dat mandat D-lui *Alexandru Vaida-Voevod* să formeze un guvern de alegeri. D-Sa a format noul guvern, care a și depus jurământul, urmând ca actualele corpuri legiuitoare să fie disolvate și să se procedeze la consultarea voinței corpului electoral.

O subdirecțiune regională a Arhivelor Statului, pentru Banat, cu reședința în Timișoara, s'a înființat, pe ziua de 1 Iunie 1932, prin deciziunea ministerială cu Nr. 73928 din 1932.

Aviz.

Se aduce la cunoștință publică, că conform hotărârei Direcțiunii Grupei de înmormântare a meseriașilor din Caransebeș, adusă în ședința sa ținută la 5 Iunie 1932 — ajutorul de înmormântare va fi în viitor la membrii de sub 1 an de Lei 6.400, iar la cei peste 1 an Lei 7.300.

Caransebeș la 5 Iunie 1932.

Grupa de înmormântare a Meseriașilor din Caransebeș.

Președinte:

Simion Mageriu

Secretar:

Ioan Draghici

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“
din Băile-Erculane.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

Caransebeș, Str. Ghefăriei 4.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și
○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți școlare, literare și științifice, requisite școlare și de birou. Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă, prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

Legătorie proprie.